

**STATUT
BRACTWA SZKAPLERZNEGO
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY
Z GÓRY KARMEL**

**KRAKOWSKIEJ PROWINCJI
ZAKONU KARMELITÓW BOSYCH
NA TERENIE EUROPY**

KURIA
KRAKOWSKIEJ PROWINCJI ZAKONU KARMELITÓW BOSYCH
Kraków 2016

SŁOWO WSTĘPNE O. PROWINCJAŁA

Drodzy, Siostry i Bracia,

Wśród różnorodności katolickich ruchów, stowarzyszeń i grup świeckich w Kościele szczególne miejsce zajmują wspólnoty laikatu karmelitańskiego. Jedną z nich jest Bractwo Szkaplerzne Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, posiadające korzenie historyczne w XIV wieku.

Bractwo Szkaplerzne jest stowarzyszeniem wiernych, którzy dążą do doskonałej miłości w świecie zgodnie z duchem Zakonu Karmelitów Bosych, uczestniczą w jego życiu i mają udział w jego łaskach duchowych przez wewnętrzne zjednoczenie z Maryją w myślach, pragnieniach i czynach. Na ziemiach polskich bractwo to istniało od czasu Jagiellonów do zaborów oraz po odzyskaniu niepodległości po dzień dzisiejszy. Pod kierunkiem karmelitów bosych i duszpasterzy parafialnych formowało się w Polsce sto kilkadziesiąt wspólnot mężczyzn i kobiet, pragnących wzrastać duchowo w karmelitańskiej szkole maryjności. Rozwinęły się one szczególnie podczas obchodów 750-lecia szkaplerza karmelitańskiego oraz dzięki promocji tego nabożeństwa przez św. Jana Pawła II i nasz Zakon.

Dla członków bractwa w Kościele wydano w ostatnim czasie *Normy Praktyczne dla Bractw Szkaplerza*, zawarte w *Obrzędzie błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel*, zatwierdzonym przez Kongregację Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów (Prot. N. 2474/95/L z dnia 5.01.1996 r., oraz dla wersji polskojęzycznej, Prot. N. 927/98/L, pismo z dnia 18.10.2000 r., Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2011). Ponadto w zakresie prawnym, poszczególne okręgi i prowincje zakonne opracowują i przedstawiają zgodnie z *Normami* do aprobaty swoje partykularne statuty, regulujące działalność bractwa istniejącego na ich terytorium.

Troska Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych o wspólnoty Bractwa Szkaplerznego obejmuje terytorium szesnastu diecezji wchodzących w skład pięciu metropolii kościelnych: częstochowskiej, katowickiej, krakowskiej, lubelskiej i przemyskiej. W ich skład wchodzi więc następujące diecezje: radomska, sosnowiecka, gliwicka, opolska,

bielsko-żywiecka, kielecka, tarnowska, sandomierska, siedlecka, rzeszowska i zamojsko-lubaczowska.

Po kilkuletnim okresie obowiązywania *ad experimentum* poprzedniego *Statutu Bractwa Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel*, zatwierdzonego w lipcu 2012 r. przez Radę Prowincjalną Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych, który był pierwszym tekstem polskim w tej materii, nastąpiło przerezagowanie tekstu wraz ze *Statutem Sekretariatu Bractwa* i przedstawienie jednolitego poprawionego tekstu do aprobaty zarządu generalnego naszego Zakonu. W prezentowanym obecnie *Statucie Bractwa Szkaplerznego Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych na terenie Europy*, zatwierdzonym przez Definitorium Generalne OCD w dniu 14 listopada 2015 roku (Prot. 165/2015 DF), troską objęto także wspólnoty bractwa podlegające pod jurysdykcję naszej Prowincji Krakowskiej na terenie Europy.

Ufam, że ten nowy statut zostanie wprowadzony w życie przez wszystkich moderatorów, animatorów, duszpasterzy jak i zwykłych członków bractwa. Życzę wszystkim odkrycia bogactwa ducha karmelitańskiego i prostej maryjnej pobożności oraz udanej weryfikacji dotychczasowych praktyk do postanowień zawartych w tym statucie.

Dziękuję szczególnie o. Łukaszowi Kasperkowi, wikariuszowi prowincjalnemu, za całokształt koordynacji prac nad nowym statutom we współpracy z o. Włodzimierzem Tochmańskim, moderatorem prowincjalnym Bractwa Szkaplerznego i sekretariatem prowincjalnym bractwa w Czernej.

Niech Maryja, Matka i Królowa Karmelu, otacza swoją opieką wszystkich, których gromadzi w swej duchowej rodzinie szkaplerznej

Kraków, 17 lutego 2016 r.

o. Tadeusz Florek OCD

Przełożony Prowincjalny
Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych

STATUT BRACHTWA SZKAPLERZNEGO

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

§ 1

Bractwo Szkaplerzne Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, zwane dalej Bractwem Szkaplerznym, jest stowarzyszeniem wiernych, którzy dążą do doskonałej miłości w świecie zgodnie z duchem Zakonu Karmelitów Bosych, uczestniczą w jego życiu i mają udział w jego łaskach duchowych przez wewnętrzne zjednoczenie z Maryją w myślach, pragnieniach i czynach (NPBS 18.1).

§ 2

Patronką Bractwa Szkaplerznego jest Najświętsza Maryja Panna z Góry Karmel, a główną uroczystością – uroczystość Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel (16 lipca). Członkowie bractwa przeżywają ją z głębokimi uczuciami miłości i wdzięczności względem Maryi, odnawiając w tym dniu swoje pobożne zaangażowanie w Jej służbę, wierność Chrystusowi i Kościołowi oraz zawierając matczynemu Sercu Dziewicy całą Rodzinę Karmelu (NPBS 18.10).

§ 3

Do erygowania Bractwa Szkaplerznego w danym miejscu uprawniony jest przełożony generalny Zakonu Karmelitów Bosych. W przypadku kościołów należących do Zakonu, zezwolenie dane przez biskupa diecezjalnego na erygowanie domu zakonnego zawiera w sobie także zezwolenie na erygowanie bractwa. Natomiast na erygowanie bractwa przy innych kościołach czy w innych miejscach, konieczne jest pisemne pozwolenie biskupa diecezjalnego (KPK, kan. 312 § 2; NPBS 18.2).

§ 4

Troska Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych o Bractwo Szkaplerzne obejmuje terytorium tejże prowincji zakonnej w krajach

europiejskich (w Polsce dotyczy to obszarów diecezji wchodzących w skład metropolii kościelnych: częstochowskiej, katowickiej, krakowskiej, lubelskiej i przemyskiej).

§ 5

Więź lokalnego Bractwa Szkaplerznego z Krakowską Prowincją Zakonu Karmelitów Bosych wyraża się i umacnia zwłaszcza poprzez:

- a) uczestnictwo w spotkaniu Rodziny Szkaplerznej w Czernej (zob. § 27);
- b) odwiedziny duszpasterskie (wizytację prowincjalną), które zazwyczaj przeprowadza raz na trzy lata moderator prowincjalny Bractwa Szkaplerznego, zwany dalej moderatorem prowincjalnym, lub inny karmelita bosy wyznaczony przez przełożonego prowincjalnego Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych, zwanego dalej prowincjałem. Odwiedziny składają się zazwyczaj z: Mszy Świętej, nabożeństwa szkaplerznego, spotkania z całym bractwem lokalnym, jego moderatorem miejscowym i zarządem, wglądu i podpisania księgi członków oraz kroniki. Moderator prowincjalny może przekazać swoje wskazania i sugestie dla dobrego funkcjonowania bractwa. W razie potrzeby mogą być inne odwiedziny bractwa;
- c) rekolekcje dla animatorów bractwa i ich zastępców organizowane przez moderatora prowincjalnego i Sekretariat Prowincjalny Bractwa Szkaplerznego Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych, zwany dalej sekretariatem prowincjalnym;
- d) Sekretariat prowincjalny.

§ 6

Statut Bractwa Szkaplerznego zatwierdza Definitorium Generalne Zakonu Karmelitów Bosych w Rzymie, po uprzednim pozytywnym zaopiniowaniu go przez radę prowincjalną.

ROZDZIAŁ II

Cele i zadania bractwa

§ 7

Członkowie bractwa, pobudzeni przez Ducha Świętego i złączeni przez ten sam ideał, zrzeszają się w formie bractwa. W ten sposób przyczyniają się do uwydatnienia wspólnotowego charakteru Rodziny Zakonu Braci Bosych Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel (SBDM 15–16).

§ 8

Celem Bractwa Szkaplerznego jest dążenie osób w nim zrzeszonych do doskonałej miłości w świecie zgodnie z duchem Zakonu Karmelitów Bosych i chrześcijańskim powołaniem wiernych świeckich.

§ 9

Członkowie bractwa czczą Bogurodzicę Dziewicę, rozważają Jej życie, naśladują Jej cnoty i starają się upodobnić do Niej, aby lepiej upodobnić się do Jej Syna (SBDM 13). Zgodnie z duchem Zakonu usiłują żyć w poście-szeństwie Jezusowi Chrystusowi (Reguła „pierwotna”) i nieustannie przyoblekać się w Niego, to jest w Jego cnoty i postawy wewnętrzne (SBDM 9). Na miarę swoich możliwości szerzą także kult Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel i pomagają innym w Jej umiłowaniu.

§ 10

Członkowie bractwa prowadzą życie w zjednoczeniu z Bogiem na wzór Maryi przez głęboką modlitwę. Winni w niej wzrastać, tak by stawała się ona ustawiczna, towarzyszyła wszystkim okolicznościom ich życia codziennego i umacniała ich do rzeczywistego wypełniania obowiązków stanu.

§ 11

Bractwo podejmuje apostołstwo zgodnie z wytycznymi dekretu *O apostołstwie ludzi świeckich* Soboru Watykańskiego II i karmelitańskoterezjańską specyfiką apostołatu, będąc w świecie profetycznym znakiem zjednoczenia z Bogiem i pracując na rzecz przyścia królestwa Bożego (SBDM 16f). Członkowie bractwa podejmują zwłaszcza dzieło

apostolatu życia duchowego i Szkaplerza karmelitańskiego. Oprócz tego podejmują oni, w miarę możliwości, dzieła apostolskie na rzecz wspólnoty parafialnej i społeczności lokalnej, we współpracy z innymi stowarzyszeniami i ruchami oraz indywidualnie.

ROZDZIAŁ III

Znaczenie Szkaplerza i prawa członków bractwa

§ 12

Szkaplerz jest zewnętrznym znakiem szczególnej, synowskiej i pełnej zaufania więzi między Dziewicą Maryją, Matką i Królową Karmelu, i wiernymi, którzy – przez przyjęcie Jej szaty – powierzają się Jej w całkowitym oddaniu i pełni ufności proszą Ją o macierzyńskie wstawiennictwo (DPL 205). Jest on jednym z sakramentaliów, które przez modlitwę Kościoła uzdalniają do przyjęcia łaski wypływającej z Paschalnego Misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa i dysponują do współpracy z otrzymaną łaską w celu uświęcenia człowieka i uwielbienia Boga (KKK 1670).

§ 13

Osoby przyjmujące Szkaplerz Bogurodzicy Maryi – która dała Słowu Wcielonemu szatę śmiertelnego człowieczeństwa – pragną za Jej przykładem trwać w duchowej zażyłości z Bogiem, nieustannie przyoblekać się w Chrystusa i żyć w przyjaźni między sobą. Stają się oni członkami Rodziny Zakonu Karmelitańskiego, inspirują się i żyją jego maryjną duchowością z uwzględnieniem stanu i charakteru swojego życia (OB. 1217, SBDM 1,7,9,10,14).

§ 14

Członkowie bractwa jako osoby noszące Szkaplerz – znak miłości Maryi – i wypełniające wiernie swoje zobowiązania, są złączeni z Zakonem Karmelitów Bosych i mają udział we wszystkich jego duchowych dobrach. Cieszą się oni szczególną opieką Matki Bożej co do duszy i ciała zarówno w tym życiu, jak również w godzinie przejścia do wieczności i po śmierci. Obietnice związane z nabożeństwem szkaplerznym i potwierdzone nauczaniem Kościoła, pozwalają ufać, że osoby dochowują-

ce wierności swemu chrześcijańskiemu powołaniu oraz szczególnemu przymierzemu zawartemu przez Szkaplerz z Maryją, nie zazną ognia piekielnego, lecz zostaną niezwłocznie przyjęte do niebieskiej Ojczyzny (SBDM 3, 4, 7)¹.

§ 15

Członkowie bractwa mają prawo do opieki duchowej ze strony moderatora miejscowego, do uczestnictwa w życiu i działalności bractwa, a także do korzystania z pomocy duchowej moderatora prowincjalnego. Mogą także zwrócić się z prośbą o pomoc duchową do kapłanów Zakonu.

§ 16

Członkowie bractwa mogą uzyskać odpust zupełny – spełniając zwykłe warunki² oraz składając lub odnawiając przyrzeczenia zachowania zobowiązań wynikających z przynależności do bractwa – w następujące dni (DSPA, NPBS 18.9):

- a) w dniu wstąpienia do bractwa,
- b) we wspomnienie św. Szymona Stocka (16 maja),
- c) w uroczystość Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel (16 lipca),
- d) w święto św. proroka Eliasza (20 lipca),
- e) w święto św. Teresy od Dzieciątka Jezus (1 października),
- f) w uroczystość św. Teresy od Jezusa (15 października),
- g) w święto Wszystkich Świętych Zakonu Karmelitańskiego (14 listopada),
- h) w uroczystość św. Jana od Krzyża (14 grudnia).

¹ „Z pewnością Najczulsza Matka nie omieszką sprawić, aby Jej dzieci pokutujące w czyśćcu za popełnione winy, doszły jak najrychlej – na skutek Jej wstawiennictwa u Boga – do wiecznej Ojczyzny, według podania zwanego przywilejem sobotnim” (Pius XII, List do Przełożonych Generalnych OCarm. i OCD, w: AAS 42 (1950) 391).

² W skład zwykłych warunków wchodzi: spowiedź sakramentalna, Komunia eucharystyczna, modlitwa w intencjach Ojca Świętego i wykluczenie wszelkiego przywiązania do grzechu nawet powszedniego.

§ 17

Członkowie bractwa mają prawo nosić duży Szkaplerz bracki oraz płaszcz bracki biały lub błękitny (zgodnie ze zwyczajem danego bractwa) na terenie własnej parafii w następujących okolicznościach:

- a) podczas liturgicznych spotkań bractwa,
- b) podczas procesji eucharystycznych, maryjnych oraz innych uroczystości, jeżeli bractwo jest reprezentowane przez co najmniej dwóch członków.

Przywdziewanie tego Szkaplerza jak i płaszcza w wyżej wymienionych okolicznościach, ale poza własną parafią, może mieć miejsce za zgodą moderatora miejscowego.

§ 18

Członkowie Bractwa Szkaplerznego, którzy wypełniali wiernie zobowiązania brackie, mają prawo być pochowani w dużym Szkaplerzu i płaszczu brackim.

ROZDZIAŁ IV

Obowiązki członków bractwa

§ 19

Członkom bractwa Szkaplerz przypomina o wyższości życia duchowego nad doczesnym, o konieczności modlitwy i wynikającym ze chrztu obowiązku przyoblekania się w Chrystusa. W wypełnianiu tego obowiązku wspomaga nas Maryja Dziewica, która najbardziej pragnie, byśmy na chwałę Trójcy Przenajświętszej upodobniali się do Chrystusa, a kiedyś – odziani w szatę godową – zostali przyjęci do niebieskiej ojczyzny (OB. 1213).

§ 20

Członkowie bractwa prowadzą życie chrześcijańskie i starają się usilnie dochować wierności Chrystusowi na wzór Jego Matki. W tym celu coraz lepiej poznają Maryję i dają Jej coraz więcej miejsca w swoim życiu zgodnie z duchowością Zakonu Karmelitańskiego.

§ 21

Członkowie bractwa, naśladowując Dziewicę modlącą się, zobowiązani są do stałego poświęcania pewnego czasu na spotkanie z Bogiem na modlitwie wewnętrznej, w miarę możliwości do częstego uczestnictwa w Eucharystii, odmawiania jakiejś części Liturgii Godzin (lub kilku psalmów, różańca świętego bądź innych podobnych modlitw; NPBS 18.7) lub poświęcania pewnego czasu na czytanie duchowne; w ciągu dnia powinni wzywać pomocy Maryi, uciekać się pod Jej opiekę oraz kierować do Niej swoje myśli i uczucia.

§ 22

Członkowie bractwa, jednocząc się z misterium paschalnym Chrystusa, usiłują przyjmować przeciwności życia i dobrowolne wyrzeczenia w duchu Karmelu, a wpatrując się we wzór Dziewicy Przekzystej i uznając wartość ciała jako świątyni Bożej, starają się strzec swojego serca i zmysłów, duszy i ciała w otwarciu na miłość Boga i drugiego człowieka (SBDM 16d, 16e).

§ 23

Członkowie bractwa zawsze i z pobożnością noszą Szkaplerz jako widzialny znak ich przynależności do Maryi w Rodzinie Karmelu. Składa się on z dwóch kawałków materiału koloru brązowego lub brunatnego, połączonych dwoma sznurkami lub tasiemkami. Przyjąwszy Szkaplerz, wierny może zastąpić go medalikiem, mającym z jednej strony wizerunek Najświętszego Serca Jezusa, a z drugiej wizerunek Maryi. Zarówno medalik, jak i Szkaplerz, mogą być później zmieniane bez nowego poświęcania (NPBS 18.4–6).

§ 24

Jeśli to możliwe, członkowie bractwa uczestniczą w okresowych spotkaniach, np. przynajmniej raz w miesiącu, podczas których ożywiają poczucie wspólnotowej więzi (SBDM 16g), poznają ducha Karmelu i uwrażliwiają się na potrzeby braci i sióstr, czyniąc to wszystko w zażyłej komunii z Maryją (NPBS 18.8). Podczas spotkań członkowie bractwa wspólnie:

- a) oddają cześć Najświętszej Maryi Pannie z Góry Karmel (m.in. poprzez udział we Mszy Świętej – zaleca się w miarę możliwości Mszę Świętą wotywną, nabożeństwo szkaplerzne, śpiew antyfony *Witaj Królowo* lub pieśni *Witaj Pani* itp.),
- b) zgłębiają duchowość Karmelu (zwłaszcza dzięki konferencji formacyjnej),
- c) czczą świętych Zakonu Karmelitańskiego,
- d) umacniają jedność braterską między sobą,
- e) uwrażliwiają się na potrzeby bliźnich na wzór Maryi,
- f) modlą się za zmarłych członków bractwa.

§ 25

Przed uroczystością Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel członkowie bractwa indywidualnie albo wspólnotowo odprawiają nowennę ku Jej czci.

§ 26

W samą uroczystość Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel (16 lipca) bractwo uczestniczy we Mszy Świętej ku Jej czci. Zaleca się także zorganizowanie okolicznościowej procesji zgodnie z uznaniem moderatora miejscowego.

§ 27

Bractwo uczestniczy w dorocznym Ogólnopolskim Spotkaniu Rodziny Szkaplerznej w sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej w Czernej koło Krakowa w pierwszą sobotę po 16 lipca.

§ 28

Członkowie bractwa wspierają materialnie – stosownie do swoich możliwości, przez składanie dobrowolnych datków podczas comiesięcznych spotkań – dzieła apostołstwa podejmowane przez bractwo.

§ 29

Bractwo współpracuje z innymi podobnymi stowarzyszeniami i ruchami w parafii oraz diecezji.

§ 30

Wymienione wyżej obowiązki są powinnością moralną, jednakże nie obowiązują pod grzechem.

ROZDZIAŁ V

Przynależność do bractwa

§ 31

Wstąpienie do bractwa dokonuje się po dłuższym okresie przygotowania, a także po zapoznaniu się z istotą i celami stowarzyszenia oraz przyjmowanymi na siebie obowiązkami (DPL 205).

§ 32

Do Bractwa Szkaplerznego może zostać przyjęty katolik, który:

- a) przyjął sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego i żyje według zasad wiary katolickiej,
- b) postanawia wypełniać wszystkie zobowiązania brackie.

§ 33

Do Bractwa Szkaplerznego może przyjąć osoba upoważniona do działania w imieniu Zakonu (NPBS 18.3): moderator prowincjalny, moderator miejscowy lub inny kapłan upoważniony przez prowincjała.

§ 34

Przyjęcie do bractwa dokonuje się przez nałożenie Szkaplerza świętego zgodnie z własnym obrzędem zatwierdzonym przez Stolicę Apostolską. Przyjęcie powinno być poświadczane przez wpisanie do Księgi przynależności do Bractwa Szkaplerznego imienia i nazwiska, daty urodzenia i adresu zamieszkania osoby oraz daty przyjęcia. Osobie przyjętej można wystawić zaświadczenie ze wskazaniem bractwa, do którego przynależy (NPBS 18.4).

§ 35

Przyjęcie do Bractwa Szkaplerznego dokonuje się w uroczystość Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel (16 lipca), inne święto maryjne lub inny stosowny dzień wyznaczony przez moderatora prowincjalnego lub miejscowego.

§ 36

Przynależność do bractwa ustaje wskutek:

- a) wystąpienia z bractwa na podstawie pisemnej deklaracji osoby,
- b) wydalenia z bractwa na podstawie pisemnej decyzji moderatora miejscowego.

§ 37

Decyzję o wydaleniu z bractwa podejmuje moderator miejscowy w sytuacji rażącego naruszenia przez osobę zasad wiary katolickiej, prowadzenia działalności na szkodę bractwa lub ciężkiego i umyślnego naruszenia postanowień niniejszego statutu, po wysłuchaniu opinii animatora i uprzednim upomnieniu.

ROZDZIAŁ VI

Struktura organizacyjna bractwa lokalnego

§ 38

Strukturę organizacyjną lokalnego Bractwa Szkaplerznego stanowią:

- a) moderator miejscowy,
- b) animator,
- c) zastępca animatora,
- d) kronikarz,
- e) skarbnik.

§ 39

Moderator miejscowy

- a) Na czele bractwa lokalnego stoi moderator. W placówkach karmelitów bosych jest nim przełożony klasztoru, w innych miejscach proboszcz parafii bądź rektor kościoła. W każdym przypadku moderatorem miejscowym może być także wyznaczony przez nich kapłan.
- b) Moderator miejscowy ma prawo przyjmowania osób do bractwa (§§ 31–35), jest odpowiedzialny za całość funkcjonowania bractwa, a w szczególności za formację duchową jego członków (§ 15), zwłaszcza poprzez głoszenie konferencji na spotkaniach miesięcznych – zgodnie z programem przygotowanym przez moderatora prowincjalnego i Sekretariat Prowincjalny Bractwa Szkaplerznego – oraz przewodniczenie nabożeństwu bractwa ku czci Matki Bożej.
- c) Moderator miejscowy zatwierdza wybór animatora bractwa (§ 40a) i jego zastępcy (§ 41a).

§ 40

Animator

- a) Animator Bractwa Szkaplerznego wybierany jest przez członków bractwa na okres trzech lat. Do wyboru animatora konieczna jest bezwzględna większość głosów obecnych wyrażonych tajnie. Jeżeli w wyniku pierwszego głosowania nie dokonano wyboru, do drugiego głosowania przechodzą dwaj kandydaci, którzy otrzymali największą liczbę głosów. W drugim głosowaniu, w którym nie mają głosu czynnego wspomniani dwaj kandydaci, do wyboru wystarczy zwykła większość głosów. W przypadku równej liczby głosów wybrany zostaje kandydat starszy przynależnością do bractwa. Te same zasady odnoszą się do wszystkich wyborów dokonywanych w bractwie. Wybór animatora winien być zatwierdzony przez moderatora miejscowego.
- b) Do zadań animatora należy animowanie i koordynowanie bieżącej działalności bractwa we współpracy ze swoim zastępcą i w porozumieniu z moderatorem miejscowym.

- c) Animator – także w porozumieniu z moderatorem miejscowym – może wyznaczyć członków bractwa do pełnienia określonych funkcji i zadań w zależności od pojawiających się potrzeb.

§ 41

Zastępca animatora

- a) Zastępca animatora Bractwa Szkaplerznego wybierany jest przez członków bractwa na okres trzech lat. Wybór winien być zatwierdzony przez moderatora miejscowego.
- b) Do zadań zastępcy animatora należy współpraca z animatorem, zastępowanie nieobecnego animatora podczas spotkań bractwa, troska o członków bractwa chorych i w podeszłym wieku oraz prowadzenie księgi przynależności do Bractwa Szkaplerznego, znajdującej się w kancelarii parafialnej bądź w archiwum kościoła.
- c) Zastępca animatora jest obowiązany do uczestnictwa w rekolekcjach dla animatorów bractwa.

§ 42

Kronikarz

- a) Kronikarz Bractwa Szkaplerznego wybierany jest przez członków bractwa na okres trzech lat.
- b) Zadaniem kronikarza jest odnotowywanie w kronice wszystkich najważniejszych wydarzeń z życia i działalności bractwa.

§ 43

Skarbnik

- a) Skarbnik Bractwa Szkaplerznego wybierany jest przez członków bractwa na okres trzech lat.
- b) Do obowiązków skarbnika należy zbieranie dobrowolnych datków na określoną i doraźną działalność bractwa oraz rozliczanie się z tego zadania wobec członków bractwa.

§ 44

Bractwo posiada własną okrągłą pieczęć. W jej centrum znajduje się herb Zakonu Karmelitów Bosych, a na linii okręgu widnieje napis: „Bractwo Szkaplerzne NMP z Góry Karmel w”. Pieczęcią dysponuje moderator miejscowy i animator.

§ 45

Bractwo prowadzi następujące księgi:

- a) księgę przynależności do bractwa,
- b) kronikę bractwa,
- c) księgę rachunkową.

W miarę potrzeby mogą być prowadzone także inne księgi, o czym decyduje moderator miejscowy.

ROZDZIAŁ VII

Sekretariat prowincjalny

§ 46

Sekretariat prowincjalny jest jednostką powołaną przez prowincjała, za zgodą rady prowincjalnej.

§ 47

Celem sekretariatu prowincjalnego jest troska o rozwój Bractwa Szkaplerznego na terenie Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych, służenie mu pomocą w zakresie formacji maryjnej i karmelitańsko-terezjańskiej, koordynacja i umacnianie więzi bractwa z Zakonem i Prowincją.

§ 48

Działalność sekretariatu prowincjalnego podlega zwierzchnictwu prowincjała.

§ 49

Siedzibą tegoż sekretariatu jest Klasztor Karmelitów Bosych w Czernej.

§ 50

Posługę w sekretariacie prowincjalnym pełnią: moderator prowincjalny i osoby przez niego zaproszone do współpracy.

§ 51

a) Moderator prowincjalny jest powoływany przez prowincjała.

b) Do zadań moderatora prowincjalnego należy:

- kierowanie pracą sekretariatu;
- uczestniczenie w inauguracji lokalnego Bractwa Szkaplerznego;
- współorganizowanie z moderatorem miejscowym, w miarę możliwości, tzw. niedziel szkaplerznych, podczas których moderator prowincjalny głosi kazania w kościele, przy którym istnieje bractwo, nakłada chętnym Szkaplerz oraz spotyka się z bractwem, przyjmując nowych członków;
- opieka nad nieerygowanym bractwem lokalnym i wspieranie go w rozwoju tak, by mogło być erygowane;
- prowadzenie wiosną dorocznych rekolekcji dla animatorów Bractwa Szkaplerznego i ich zastępców;
- prowadzenie jesienią, z pomocą animatorów bractwa, dorocznych rekolekcji dla Rodziny Szkaplerznej, czyli osób noszących Szkaplerz karmelitański;
- troska o powstawanie nowych bractw lokalnych;
- podejmowanie innych inicjatyw duszpasterskich na rzecz bractwa;
- poszukiwanie w dialogu z radą prowincjalną form koordynacji życia i oddziaływania apostolskiego Bractwa Szkaplerznego.

§ 52

Zakres działalności sekretariatu obejmuje w szczególności:

- wydawanie i rozprowadzanie kwartalnika „Rodzina Szkaplerzna”;
- publikację i wysyłkę materiałów do formacji;

- prowadzenie korespondencji i załatwianie formalności;
- prowadzenie na bieżąco księgi przychodów i rozchodów związanych z działalnością sekretariatu i moderatora prowincjalnego;
- przechowywanie dokumentów;
- obsługę stron internetowych Rodziny Szkaplerznej Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych;
- organizowanie szycia Szkaplerzy i ich wysyłka przez sekretariat.

§ 53

W działalności edytorskiej sekretariat współpracuje z Wydawnictwem Karmelitów Bosych z siedzibą w Krakowie lub z innymi wydawnictwami i drukarniami. W każdym wypadku prawa autorskie publikacji sekretariatu winny pozostać własnością Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych (sekretariatu lub Wydawnictwa Karmelitów Bosych w Krakowie).

§ 54

a) Działalność statutowa sekretariatu i moderatora prowincjalnego jest finansowana zasadniczo ze środków własnych, pochodzących w szczególności z:

- ofiar składanych przez bractwo, dobroczyńców i innych wiernych;
- ofiar składanych z okazji posługi duszpasterskiej podjętej przez moderatora prowincjalnego, z wyjątkiem stypendiów mszalnych przekazywanych na rzecz klasztoru;
- dorocznego „Daru serca” składanego przez członków Bractwa Szkaplerznego podczas Mszy Świętej w czasie Ogólnopolskiego Spotkania Rodziny Szkaplerznej w Czernej;
- wysyłki przez sekretariat Szkaplerzy, materiałów formacyjnych i modlitewników.

b) W nadzwyczajnym przypadku, gdy sekretariat nie jest w stanie pokryć przewidywanych kosztów konkretnego projektu, moderator

provincialny może zwrócić się do prowincjała lub rady provincialnej z prośbą o dofinansowanie.

- c) Do operacji na koncie bankowym sekretariatu są uprawnieni moderator provincialny razem z ekonomem Prowincji.
- d) Wszelkie dochody sekretariatu przeznaczane są na działalność statutową, o której mowa w § 51 i 52, w związku z § 47 niniejszego statutu.
- d) W swej posłudze na rzecz bractwa, moderator provincialny może korzystać z samochodu, za zgodą prowincjała. Koszty jego utrzymania i bieżącej eksploatacji pokrywane są zasadniczo z funduszy własnych sekretariatu.
- e) Moderator provincialny składa radzie provincialnej coroczne sprawozdanie finansowe na dzień 31 grudnia.

DODATEK

I. ERYGOWANIE BRACTWA SZKAPLERZNEGO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY Z GÓRY KARMEŁ W PARAFII

1. WARUNKI

Bractwo Szkaplerzne w parafii można erygować wówczas, gdy:

- a) Do istniejącej w parafii *Księgi przyjętych do Szkaplerza świętego* jest już wpisana większa liczba osób aktualnie żyjących;
- b) Przynajmniej kilkanaście spośród nich pragnie nie tylko nosić Szkaplerz, lecz także współtworzyć regularne Bractwo Szkaplerzne;
- c) Osoby te zapoznały się z duchowością maryjną i karmelitańską podczas specjalnie zorganizowanych w tym celu spotkań, a także złożyły pisemne deklaracje osobistego zaangażowania w tworzenie Bractwa Szkaplerznego (wzór poniżej);
- d) Proboszcz parafii uzyskał zezwolenie Biskupa diecezjalnego (wzór prośby poniżej).

Po wypełnieniu wyżej wymienionych warunków Przełożony Generalny Zakonu Karmelitów Bosych eryguje bractwo (wzór prośby poniżej).

2. WZORY DOKUMENTÓW

a) Deklaracja osoby noszącej Szkaplerz o zaangażowaniu się w tworzenie Bractwa Szkaplerznego w parafii

Uwaga wstępna

Na pierwszych kilku spotkaniach tworzącego się bractwa chętne osoby należy zapoznać z duchowością maryjną i karmelitańską. Następnie należy rozdać deklaracje i poprosić o ich wypełnienie. Po złożeniu deklaracji przez przyszłych członków bractwa, Proboszcz parafii na tej podstawie kieruje prośbę do Biskupa Ordynariusza diecezji, a następnie do Generała Zakonu.

Tekst deklaracji

Ja, oświadczam, że po przyjęciu Szkaplerza świętego w dniu w z rąk zapoznałem (zapoznałam) się z zasadniczymi elementami maryjnej duchowości karmelitańskiej i pragnę pogłębiać życie duchowe poprzez uczestnictwo w mającym powstać Bractwie Szkaplerznym Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel przy parafii pw.
w

Mój adres tel.

Miejsce, data Czytelny podpis:

Moderator bractwa:

.....
Pieczęć bractwa

.....
Pieczęć parafii

b) Prośba Ks. Proboszcza do Biskupa Ordynariusza miejsca

Pieczęć parafii

Miejscowość, data

Do Ordynariusza Diecezji

Jego Ekscelencji Ks. Bpa

Zwracam się z uprzejmą prośbą o pozwolenie na założenie Bractwa Szkaplerznego Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel Zakonu Karmelitów Bosych przy parafii pw.

Bractwo swoją działalność będzie opierać na *Normach Praktycznych dla Bractw Szkaplerznych* (nr 18, 1–2), zawartych w *Obrzędzie poświęcenia i nałożenia Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel*, zatwierdzonym przez Kongregację Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów (Prot. N. 2474/95/L z dnia 5.01.1996, oraz dla wersji polskojęzycznej, Prot. N. 927/98/L z dnia 18.10.2000), a także na *Statucie Bractwa Szkaplerznego Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych na terenie Europy* (Definitorium Generalne OCD Prot. 165/2015 DF z 14 listopada 2015 roku).

Prośbę swą motywuję tym, że wielu parafian, noszących Szkaplerz święty zapoznało się z duchowością karmelitańską, która cieszy się dużym zainteresowaniem (*ilość osób, od kiedy*). Mam nadzieję, że założenie bractwa, jako grupy modlitewnej, regularnie się spotykającej, wpłynie korzystnie na ożywienie duchowe naszej parafii.

Z wyrazami szacunku

.....
Podpis proboszcza parafii

c) Prośba Księdza Proboszcza do Przełożonego Generalnego Zakonu Karmelitów Bosych

Prośbę należy złożyć za pośrednictwem O. Prowincjała Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych (ul. Glogera 5, 31-222 Kraków), załączając uprzednio uzyskaną zgodę Biskupa diecezjalnego.

Pieczęć parafii

.....
Miejscowość, data

Przewielebny

Ojciec

Przełożony Generalny Zakonu Karmelitów Bosych

Zwracam się z uprzejmą prośbą o wydanie dekretu erygującego Bractwo Szkaplerzne Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel przy parafii pw. w..... (diecezja.....), która znajduje się na terenie Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych.

Prośbę swą motywuję tym, że wielu parafian, noszących Szkaplerz święty zapoznało się z duchowością karmelitańską, która cieszy się dużym zainteresowaniem (*ilość osób, od kiedy*). Mam nadzieję, że założenie bractwa, jako grupy modlitewnej, regularnie się spotykającej, wpłynie korzystnie na ożywienie duchowe naszej parafii.

Do prośby dołączam pismo Księdza Biskupa Ordynariusza miejsca, wyrażające zgodę na założenie w naszej parafii Bractwa Szkaplerznego Zakonu Karmelitów Bosych.

Z wyrazami szacunku

.....
Podpis proboszcza parafii

d) Dekret erygowania Bractwa Szkaplerznego

Tłumaczenie z języka łacińskiego

JM + JT

Na mocy władzy udzielonej Przełożonemu Generalnemu naszego Zakonu przez papieża Pawła V w liście apostolskim „*Cum ceteras*” z dnia 30 października 1606 roku, po zapoznaniu się z przychylną zgodą, wyrażoną w liście Biskupa diecezji,

niniejszym dekretem

eryguję i ogłaszam jako erygowane Bractwo Szkaplerzne Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel w parafii pw.
w miejscowości, na terenie diecezji,
udzielając mu jednocześnie wszelkich odpustów i łask duchowych, jakie Stolica Apostolska przyznała Bractwu Szkaplerznemu Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, z zachowaniem pozostałych przepisów prawa.

Protokół nr

Data

Rzym, Kuria Generalna Karmelitów Bosych

.....
Pieczęć i podpis Przełożonego Generalnego

e) Deklaracja osoby pragnącej przystąpić do istniejącego Bractwa Szkaplerznego

Ja, oświadczam, że po zapoznaniu się z zasadniczymi elementami maryjnej duchowości karmelitańskiej, pragnę pogłębiać życie duchowe poprzez uczestnictwo w Bractwie Szkaplerznym Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel przy parafii pw. W

Mój adres tel.

Miejsce, data Czytelny podpis:

Moderator bractwa:

.....
Pieczęć bractwa

.....
Pieczęć parafii

II. PROPOZYCJA OBRZĘDU PRZYJĘCIA DO BRACTWA SZKAPLERZNEGO

Przedruk z OBNS

1. Większość wiernych przyjmuje Szkaplerz święty, nie wstępując automatycznie do Bractwa Szkaplerznego. Jeśli jednak po zapoznaniu się z duchowością Karmelu oraz zasadami życia bractwa pragną do niego wstąpić, może mieć miejsce uroczysta ceremonia przyjęcia do bractwa. Rozpoczyna się ona od pieśni szkaplerznej, np. *Witaj Pani* oraz pozdrowienia.
2. Celebrans wprowadza obecnych tymi lub podobnymi słowami:

Od czasu objawienia szkaplerznego w 1251 roku wiele osób, które z wiarą przyjęło Szkaplerz święty, pragnęło przeżywać swoje oddanie i służbę Maryi nie tylko indywidualnie, lecz także wspólnotowo. Już od XIV w. odziani Szatą Maryi tworzyli bractwa szkaplerzne, początkowo tylko przy klasztorach Karmelitów, następnie także przy kościołach parafialnych. Życie w bractwie było zawsze utożsamiane z podtrzymywaniem i ożywianiem ducha modlitwy w Kościele oraz apostołstwem życia duchowego. Także dziś członkowie bractwa podejmują indywidualnie i wspólnotowo nieco większe zobowiązania niż ci, którzy przyjęli i noszą Szkaplerz Matki Bożej. Wejście do wspólnoty brackiej jest decyzją indywidualną, świadomą i dobrowolną. Jest to odpowiedź na wezwanie Matki Bożej, by nie tylko oddać Jej własne życie, lecz także podjąć apostołstwo Szkaplerza świętego i tworzenie braterstwa opartego na wierze i miłości do Najświętszej Maryi Panny. Bractwo jest wspólnotą wiernych, którzy dążą do doskonałej miłości w świecie, zgodnie z duchem Zakonu karmelitańskiego uczestniczą w jego życiu i mają udział w jego łaskach duchowych przez wewnętrzne zjednoczenie z Maryją w myślach, pragnieniach i czynach. Bractwo jest pomocą i wsparciem w wypełnianiu przykazań Bożych oraz obowiązków stanu, a Bracia i Siostry w Szkaplerzu św. uczestniczą czynnie i systema-

tycznie w życiu oraz duchowości wspólnot parafialnych i Zakonu karmelitańskiego.

Moment wstąpienia do bractwa jest ważną chwilą na drodze rozwoju życia duchowego. Jest to nie tylko nowy etap głębszego życia maryjnego, lecz także decyzja współdziałania z innymi w dziele zbawienia ludzi, w duchu Matki Bożej. Jest to moment, w którym nasi Bracia i Siostry przez wstąpienie do bractwa pragną jeszcze bardziej świadomie podjąć zobowiązania chrzcielne i za przykładem zakonników wejść na drogę pokuty oraz nawrócenia (stąd nawiązanie do zakonnych obłóczyn). Dlatego też Kościół święty udziela im odpustu zupełnego w dniu ich wstąpienia do bractwa.

3. Celebrans zwraca się do zebranych:

Niech wystąpią ci, którzy pragną być przyjęci do wspólnoty bractwa Matki Bożej Szkaplerznej.

Kandydaci zbliżają się do ołtarza stojąc, trzymają przed sobą złożone Szkaplerze brackie i białe (lub błękitne) płaszcze.

4. Celebrans zwraca się do kandydatów z pytaniem:

Bracia i Siostry, o co prosicie Najświętszą Dziewicę i Zakon Karmelitański Jej poświęcony?

5. Kandydaci równocześnie odpowiadają:

Prosimy o miłosierdzie Boże, opiekę Matki Bożej z Góry Karmel oraz o łaskę dążenia do świętości w Bractwie Szkaplerznym.

6. Celebrans mówi dalej:

Jeśli pragniecie służyć Królowej Karmelu w Bractwie Szkaplerznym, złożcie wasze przyrzeczenia.

7. Kandydaci odczytują równocześnie formułę przyrzeczenia brackiego, wypowiadając swoje nowe imię w bractwie: Brat (Siostra) + imię chrzcielne + predykat (wezwanie lub tajemnice z życia Maryi lub Chrystusa), np. Ja, brat Jan od Matki Bożej Bolesnej (siostra Maria od Przemienienia Pańskiego).

PRYZRZECZENIE BRACKIE

Ja, Brat (Siostra) N., aby żyć wiernie w zjednoczeniu z Maryją, w całkowitym oddaniu się Chrystusowi, wobec zgromadzonych tutaj Braci i Sióstr przyrzekam służyć Królowej Karmelu w Bractwie Szkaplerznym, na chwałę Boga Wszechmogącego. Pragnę gorliwie zachowywać przykazania Boże i kościelne, wypełniać sumiennie obowiązki stanu i zobowiązania brackie, abym za łaską Ducha Świętego i z pomocą Królowej Szkaplerza Świętego, przez ustawiczną modlitwę, apostołstwo szkaplerzne i czynienie miłosierdzia osiągnął (osiągnęła) doskonałą miłość Boga i na wieki wielbił (wielbiła) Przenajświętszą Trójcę.

W. Amen.

Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.

8. Celebrans mówi:

Niech Bóg, który rozpoczął w was dobre dzieło, dokończy go przy waszej z Nim współpracy.

Prośmy, Bracia i Siostry, Wszechmogącego Boga, aby zechciał zesłać na te sługi i służebnice Królowej Karmelu ogień Ducha Świętego, oczyścił je i uświęcił.

Wszyscy, stojąc, śpiewają hymn do Ducha Świętego.

9. Po zakończeniu pieśni celebrans, stojąc, wyciąga nad klęczącymi dłonie i modli się słowami:

Boże, nasz Ojciec, ześlij Ducha Świętego i oczyść serca sług i służebnic Matki Twojego Syna, Jezusa Chrystusa. Pociągnięci urokiem cnót Maryi, pragną ofiarować siebie na służbę w bractwie Jej poświęconym; spraw, by znaleźli schronienie i uzdrowienie pod płaszczem Jej opieki oraz wytrwali w Jej służbie aż do śmierci. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

POŚWIĘCENIE DUŻYCH SZKAPLERZY BRACKICH

10. Według tradycji karmelitańskiej Szkaplerz Bracki wykonany jest z sukna koloru brązowego, wielkości Szkaplerza zakonnego (bez obrazków lub symboli) bądź o wymiarach 13x15 cm lub większy (z obrazkami bądź inicjałami). Celebrans wypowiada modlitwę i błogosławi Szkaplerze:

Panie Jezu Chryste, pobłogosław † ten Szkaplerz Bractwa Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel i spraw, aby ten, który (ta, która), nosić go będzie w dni uroczyste i święta, zasłużył (zasłużyła) przez codzienne dźwiganie słodkiego jarzma Twoich przykazań i lekkiego brzemienia Twego Krzyża na przywdzianie białych szat zbawienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

11. Następuje pokropienie wodą święconą. Po poświęceniu kapłan podchodzi do klęczących i nakłada im Szkaplerze brackie. Celebrans, nakładając Szkaplerz na ramiona kandydata, mówi:

Przyjmij słodkie jarzmo Chrystusa i lekkie brzemie Jego. Wytwarzaj pod Krzyżem Chrystusa w zjednoczeniu z Maryją. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

POŚWIĘCENIE PŁASZCZY BRACKICH

12. Płaszcz bractwa jest symbolem ducha karmelitańskiego, który jest duchem eliańskim i maryjnym zarazem. Poświęcenie i nałożenie tego płaszcza jest znakiem przyjęcia podwójnego ducha. Kolor płaszcza może być biały (znak ducha prorockiego i Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny) lub błękitny (znak Maryi Wniebowziętej, barwa rycerzy Maryi). Członkowie bractw mają prawo nosić biały (lub błękitny) płaszcz bracki w następujących okolicznościach:

- podczas liturgicznych spotkań bractwa, procesji eucharystycznych i maryjnych
- oraz innych oficjalnych uroczystości, jeżeli bractwo będzie reprezentowane co najmniej przez czterech członków.

Prawo do noszenia białego (lub błękitnego) płaszcza brackiego ma osoba, która aktywnie uczestniczy w życiu bractwa oraz wypełnia dobrze swoje obowiązki brackie:

- przez modlitwę i dążenie do świętości;
- przez uczestnictwo w formacyjnych spotkaniach brackich (raz w miesiącu);
- przez zaangażowanie się w służbę na rzecz bractwa (konkretne działanie czynem i słowem);
- gdy pomyślnie przeszła okres próbny i została dopuszczona przez moderatora do złożenia przyrzeczenia brackiego i złożyła je;
- gdy otrzymała płaszcz bracki podczas uroczystości poświęcenia i obłóczyn.

Przyjęcia do bractwa można także dokonać jednym płaszczem, zarzucając go poszczególnym kandydatom na ramiona i wypowiadając modlitwę zamieszczoną w punkcie 15.

13. Celebrans wypowiada modlitwę i błogosławi płaszcze oraz osoby, które mają je otrzymać.

Panie Jezu Chryste, pobłogosław † te białe płaszcze Bractwa Najświętszej Dziewicy i spraw, aby ci, którzy nosić je będą, wzrastali w czystości serca i świętości życia, odważnie dając świadectwo Tobie i Twojej Dziewiczej Rodzicielce. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

Albo:

Módlmy się:

Wszechmogący Boże, który powołujesz do doskonałej miłości, wejrzyj na swoje sługi, którzy (służebnice, które) przez sakrament chrztu i umocnienie Duchem Świętym w sakramencie bierzmowania zobowiązali (zobowiązały) się do dawania świadectwa Chrystusowi w słowach i czynach. Przyjmując na siebie Szkaplerz święty i oddając się naśladowaniu Maryi oraz życiu opartemu na głębokim z Nią jednoczeniu, stali się Braćmi (Siostrami) Rodziny Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. Pobłogosław † tych (te), którzy (które) chronią się pod płaszcz Niepokalanej Dziewicy i udziel im łaski pokory, czystości oraz miłości Bożej w codziennym trudzie przyoblekania się w Chrystusa. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

14. Następuje pokropienie wodą święconą. Po poświęceniu kapłan podchodzi do kłęczących i nakłada im białe (lub błękitne) płaszcze brackie. W tym czasie śpiewa się pieśni ku czci Matki Bożej Szkaplerznej. Celebrans, nakładając płaszcz na ramiona kandydata, mówi:

Którzy idą za Barankiem, postępują za Nim w białym odzieniu. Przyjmij więc tę białą szatę na znak wewnętrznej czystości oraz wspólnoty Braci i Sióstr Matki Bożej z Góry Karmel. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

15. Po przyodzianiu wszyscy wstają, a następnie celebrans ogłasza włączenie członków do bractwa tymi lub podobnymi słowami:

Na mocy udzielonej mi władzy przyjmuję was (ciebie) do Bractwa Szkaplerznego Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. Niech Matka Boża, Chwała i Ozdoba Karmelu, która wybrała was (ciebie) na swoje sługi (swoje służebnice, swojego sługę, swoją służebnicę), przyodziewa was (ciebie) w swoje cnoty i broni od wszelkich niebezpieczeństw duszy i ciała, teraz i w godzinę śmierci waszej (twojej). Amen.

16. Można przekazać nowo przyjętym braterski uścisk. W tym czasie śpiewa się stosowną pieśń. Zakończenie – błogosławieństwem, podobnie jak w obrzędzie przyjęcia Szkaplerza.

WYKAZ SKRÓTÓW

- DPL – *Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii*, Poznań 2002.
- DSPA – *Decreti della Sacra Penitenziaria Apostolica*, 144/68/R z 25.06.1968 i 1533/68/RR z 17.09.1968.
- KKK – *Katechizm Kościoła Katolickiego*.
- KPK – *Kodeks Prawa Kanonicznego* (1983).
- NPBS – *Normy Praktyczne dla Bractw Szkaplerza*, w: *Obrzęd błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel*, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2011, s. 20–22.
- OB – *Obrzędy błogosławieństw dostosowane do zwyczajów diecezji polskich*, tom 2, Katowice 1994.
- OBNS – *Obrzęd błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza N.M.P. z Góry Karmel*, Kuria Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych, Kraków 2001.
- SBDM – *Szkaplerz Błogosławionej Dziewicy Maryi z Góry Karmel*, w: *Obrzęd błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel*, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2011, s. 9–19.

SPIS TREŚCI

Słowo wstępne O. Prowincjała	3
Statut Bractwa Szkaplerznego	5
Dodatek	
I. Erygowanie Bractwa Szkaplerznego w parafii.....	21
1. Warunki	
2. Wzory dokumentów	
a) Deklaracja osoby noszącej Szkaplerz o zaangażowaniu się w tworzenie Bractwa Szkaplerznego w parafii	22
b) Prośba Ks. Proboszcza do Biskupa Ordynariusza miejsca	23
c) Prośba Ks. Proboszcza do Przełożonego Generalnego Zakonu przez pośrednictwo O. Prowincjała	24
d) Dekret erygowania Bractwa Szkaplerznego.....	25
e) Deklaracja osoby pragnącej przystąpić do istniejącego Bractwa Szkaplerznego	26
II. Propozycja obrzędu przyjęcia do Bractwa Szkaplerznego	27
Przyrzeczenie brackie.....	29
Poświęcenie dużych Szkaplerzy brackich.....	30
Poświęcenie płaszczy brackich.....	31
Wykaz skrótów	34